

تاریخچه روز درختکاری و اهمیت آن

در ایران، روز ۱۵ اسفند ماه به عنوان "هفته منابع طبیعی" نامگذاری شده است که نخستین روز این هفته یعنی ۱۵ اسفند "روز درختکاری" است.

در ایران، روز ۱۵ تا ۲۲ اسفند ماه به عنوان "هفته منابع طبیعی" نامگذاری شده است که نخستین روز این هفته یعنی ۱۵ اسفند "روز درختکاری" است.

تاریخچه روز درختکاری

روز درختکاری ابتدا در سال ۱۸۷۲ و در ایالت نبراسکای آمریکا و در تاریخ ۱۰ آوریل (۲۱ فروردین)، توسط فردی به نام J. Sterling Morton برگزار شد و گفته می شود که در آن روز بیش از ۱ میلیون درخت کاشته شده است اما بعد از مدتی این تاریخ به آخرین جمعه ماه آوریل انتقال یافت.

امروزه بیشتر کشورهای دنیا روز درختکاری را محترم شمرده و در این روز به کاشتن درخت ها و نهال های متفاوت اقدام می کنند. البته تاریخ این روز با توجه به آب و هوای هر کشور متفاوت است و بیشتر سعی می کنند تا در موقعی از سال این کار را انجام دهند که درخت قابلیت رشد کردن را داشته باشد. برای مثال می توان به کشور هایی مانند آلمان، مصر، پاکستان، مکزیک اشاره کرد که روز درختکاری به ترتیب در روز های ۵ اردیبهشت، ۲۶ بهمن، ۲۷ مرداد و دومین پنجشنبه از ماه جولای است.

روز درختکاری در ایران

درختکاری در ایران دارای پشتوانه ای از علایق ملی و سنت تاریخی است، تاریخ نشان می دهد که ایرانیان باستان، جشن های خاصی داشتند و در این جشن ها به درختکاری پرداخته و به خاک و زراعت احترام می گذاشتند.

در کشور ما روز درختکاری در ۱۵ اسفند هر سال برگزار می شود و مردم با حضور در پارک ها، جنگل ها و اقصی نقاط شهر اقدام به کاشت نهال های جوان می کنند. ایرانی ها هر سال با کاشت درخت به استقبال سال نو رفته و در واقع با این کار نمادین در آستانه بهار زندگی را به زمین باز می گردانند. در این روز در مقابل بیشتر پارک ها و فضاهای سبز و دیگر نقاط شهر نهال هایی به صورت رایگان در اختیار مردم قرار می گیرید.

اهمیت درختکاری در اسلام

در ادیان و فرهنگ های مختلف جهان، درخت و درختکاری جایگاه خاصی دارد. دین مقدس اسلام نیز بشر را به کاشت درخت تشویق و ترغیب کرده است و بعضی از بزرگان دین به این امر اشتغال داشته اند. حضرت علی علیه السلام در مدینه باغ های خرما می فروانی به وجود آورد و بیشتر آنها را در راه خدا وقف کرد.

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم در این باره می فرماید: «اگر شخصی درختی بکارد یا مزرعه ای را به زیر کشت ببرد و انسان ها، حیوانات یا پرندگان از آن بخورند، این کار صدقه ای از طرف آن شخص شمرده می شود». نیز در روایتی معتبر از یکی معصومین (ع) منقول است که: «حتی اگر دیدید قیامت بر پا شد و شما مشغول کاشتن درختی بودید، از این عمل نیک خود دست بردارید». و این نشانگر تاکید و توصیه اولیای اسلام به حفظ و حراست از درختان و اهمیت درختکاری است.

مطالب یاد شده به روشنی، وظیفه تک تک ما را در حفظ و حراست از منابع طبیعی موجود، خصوصاً جنگل ها و مراتع و همچنین توسعه پایدار و گسترش این نعمت الهی، به عنوان یک وظیفه دینی و ملی، مشخص می کند.

امروزه با صنعتی شدن جوامع بشری درختان نقش مهم تری در زندگی بشر ایفا می کنند، از سویی مقدمات پیشرفت بیشتر صنعت و فناوری را موجب می شوند و منابع تامین کننده محصولاتی نظیر وسایل چوبی، میلمان، لوازم التحریر (کاغذ، انواع مدادهای مختلف) الوار و هزاران محصول دیگر محسوب می شوند و از سوی دیگر به منزله ریه های یک شهر تلقی شده و نقش مهمی در تامین سلامت اعضای جامعه را ایفا می کنند. این مورد اخیر از مورد قبل مهم تر مینماید.

چرا که به دلیل فعالیت کارخانجات صنعتی و نیز ازدیاد وسایل نقلیه عمومی و فعالیت روزانه آنها در سطح شهرهای بزرگ آلاینده ها و گازهای مہلک و خطرناکی نظیر دی اکسید کربن در هوای شهرها فزونی یافته و سلامت افراد را تهدید می کند. و افزایش هر چه بیشتر این مواد آلاینده کاهش میزان اکسیژن در هوا را سبب می شود و این وضع نامساعد گروههای آسیب پذیر نظیر بیماران ریوی و قلبی، سالخوردگان و کودکان را بیشتر تهدید می کند. در چنین شرایطی مساله درخت و درختکاری راه حلی مناسب برای مبارزه با آلودگیهای مذکور به شمار می آید. ایجاد جنگلهای مصنوعی و فضای سبز در اطراف شهرهای بزرگ به تاسیس کارخانجات تولید اکسیژن می ماند.

به طور خلاصه روز درختکاری بهانه ای است برای این که ما به محیط زیست احترام گذاشته و آن را احیاء کنیم و یا حداقل آن را با دقت بیشتری نگاه داری کنیم. امید است که با تلاش در این جهت، حتی با کاشتن یک نهال کوچک، کشوری زیبا و آباد را برای خویش مهیا کنیم که یقیناً کاری پسندیده است.